Klosterneuburg, 3. Viertel 12. Jh.

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=387
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

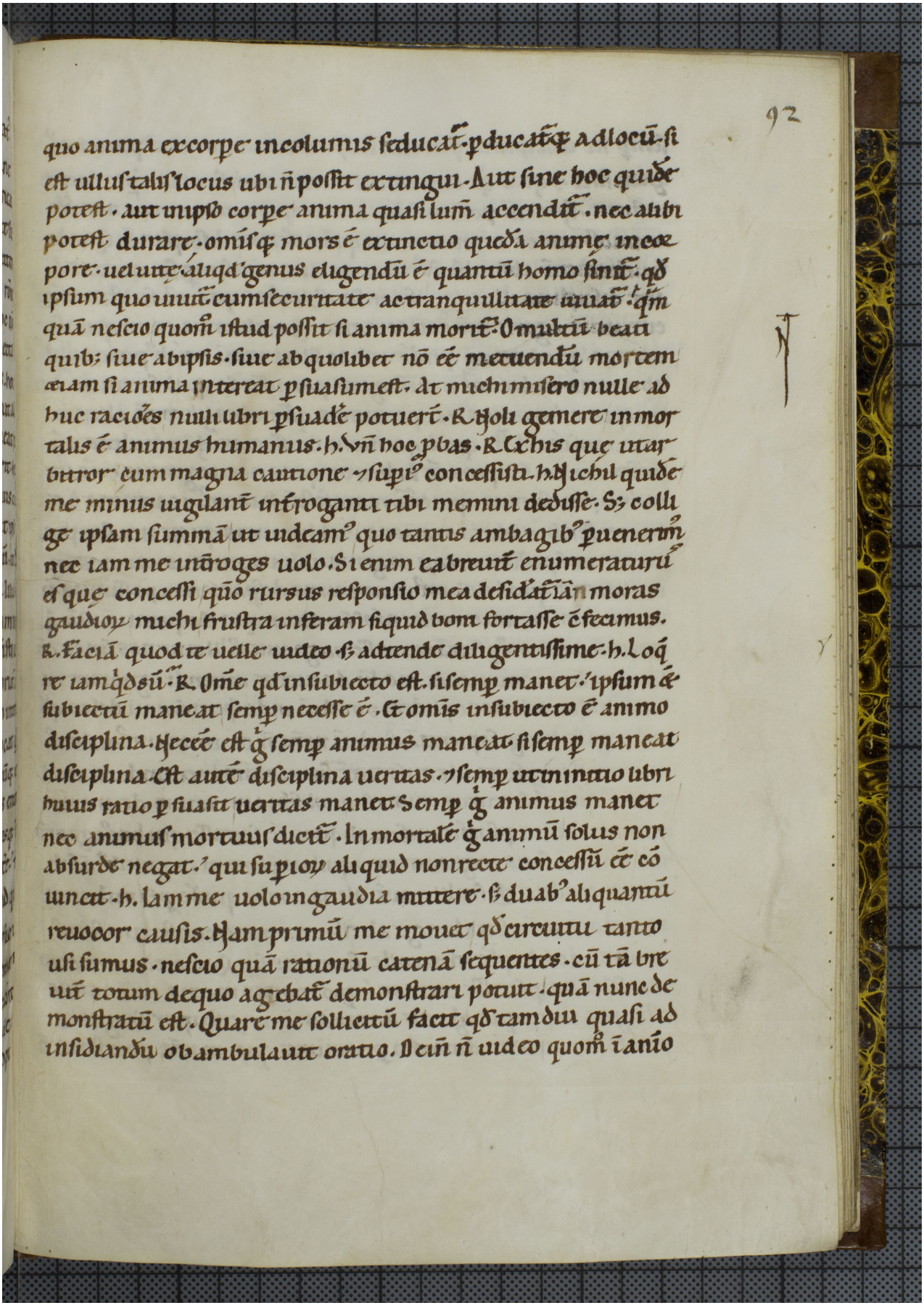

92

quo anima excorpe incolumis seducat̃ ꝓducat̃q; adlocū si
est ullus talis locus ubi nō possit extingui. Aut sine hoc quide
potest. aut ipsō corpe anima quasi lum̃ accendit̃. nec alibi
potest durare. omisq; mors é extinctio quedā animę incor
pore. uel utiq; aliqd genus eligendū é quantū homo sinit̃. qđ
ipsum quo uiuit̃ cum securitate ac tranquillitate uiuat̃. qm
quā nescio quom̄ istud possit si anima moritur. O multū beati
quib; siue abipsis. siue abquolibet nō ée metuendū mortem
eam si anima intereat ꝓsua sumest. at michi misero nulle ad
huc raciões nulli libri ꝓsuade potuerūt. R. Nisi gemere in mor
talis é animus humanus. h. Vñ hoc ꝓbas. R. Ex his quę utar
bitror cum magna cautione. & supi⁹ concessisti. h. Nichil quide
me minus uigilant interroganti tibi memini dedisse. Sz colli
ge ipsam summā ut uideam⁹ quo tantis ambagib⁹ ꝓuenerim⁹
nec iam me interroges uolo. Si enim ea breuit̃ enumeraturū
es quę concessi quō rursus responsio mea desidat̃ iam moras
gaudioꝝ michi frustra inferam siquid vom fortasse ée fecamus.
R. Facia quod te uelle uideo & adtende diligentissime. h. Loq̃
re iam̀ qđsū. R. Ome qđ insubiecto est. si semp manet. ipsum é
subiectū maneat semp necesse é. Et omis insubiecto é animo
disciplina. Hec ée est q̃ semp animus maneat si semp maneat
disciplina. Est autē disciplina ueritas. & semp utrinmtio libri
huius ratio ꝓsuasit ueritas manet. Semp q̃ animus manet
nec animus mortuus dicit̃. Inmortale q̃ animū solus non
absurde negat. qui supioꝝ aliquid nonrecte concessū ée cō
uincat. h. Iam me uolo in gaudia mittere. & duab⁹ aliquantū
reuocor causis. Nam primū me mouet qđ circuitu tanto
usi sumus. nescio quā rationū catenā sequentes. cū tā bre
uit̃ totum dequo agebat̃ demonstrari potuit. quā nunc de
monstratū est. Quare me sollicitū facit qđ tamdiu quasi ad
insidiandū obambulauit oratio. Deiñ nō uideo quom̄ i animo